

Kapitel I. — Fredelig Bilæggelse i Almindelighed.

Artikel 1.

Tvistigheder af enhver Art, der maatte opstaa mellem de høje kontraherende Parter, og som ikke har kunnet løses ad diplomatisk Vej, skal efter de i nærværende Overenskomst fastsatte Regler henskendes til retlig Afgørelse, Voldgiftsavgørelse eller Afgørelse ved Forligsbehandling.

Artikel 2.

1. Tvistigheder, for hvis Løsning en særlig Fremgangsmaade er foreskrevet ved andre bestaaende Overenskomster mellem de stridende Parter, skal ordnes i Overensstemmelse med Forskrifterne i disse Overenskomster.

2. Nærværende Overenskomst berører ikke bestaaende Overenskomster, der fastsætter en Forligsbehandling mellem de høje kontraherende Parter, eller hvad angaar Voldgift eller retlig Afgørelse fastsætter Forpligtelser, der sikrer en Løsning af Tvistigheden. Hvis imidlertid disse Overenskomster kun fastsætter Forligsbehandling, saa kommer, efter at denne har været resultatløs, nærværende Overenskomsts Bestemmelser vedrørende retlig Afgørelse eller Voldgift til Anvendelse.

Artikel 3.

1. Hvis Tvistigheden angaar en Genstand, der i Henhold til en af Parternes indre Lovgivning henhører under de juridiske eller administrative Myndigheders Kompetence, kan denne Part modsætte sig, at den paagældende Tvistighed underkastes de forskellige Behandlingsmaader, der omhandles i nærværende Overenskomst, indtil en endelig Afgørelse indenfor en rimelig Frist er truffet af den paagældende kompetente Myndighed.

2. Den Part, der i dette Tilfælde ønsker at benytte sig af de i nærværende Overenskomst fastsatte Behandlingsmaader, skal give den anden Part Underretning om sin Hensigt indenfor en Frist af et Aar at regne fra Datoen for nævnte Afgørelse.

Kapitel II. — Retlig Afgørelse.

Artikel 4.

Alle Tvistigheder, hvis Genstand er en Ret Parterne gensidig bestrider, skal henvises til Afgørelse af den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje, medmindre Parterne i Henhold til de nedenfor anførte Bestemmelser bliver enige om at forelægge Sagen for en Voldgiftsret. Det er underforstået, at de ovenfor nævnte Tvistigheder særlig omfatter de i Artikel 36 i Statuten for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje nævnte.

Artikel 5.

Er Parterne enige om at forelægge de i den foregaaende Artikel omhandlede Tvistigheder for en Voldgiftsret, opretter de en Voldgiftsaftale, i hvilken de nærmere fastsætter Stridens Genstand, Valget af Dommere og den Fremgang smaade, der vil være at følge. I Mangel af tilstrækkelige Bestemmelser og Angivels er i Voldgiftsaftalen anvendes i fornødent Omfang Bestemmelserne i Haagerkonventionen af 18. Oktober 1907 om fredelig Bilæggelse af mellemfolkelige Stridigheder.

Omtaler Voldgiftsaftalen ikke de Grundregler, Dommerne skal anvende, lægger Retten de Regler til Grund, som findes i Artikel 38 i Statuten for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje.

Artikel 6.

Opnaas der ikke Enighed mellem Parterne om den i den foregaaende Artikel omhandlede Voldgiftsaftale eller om Udpegelse af Dommere, har begge Parter, efter at de tre Maaneder i Forvejen har givet Varsel derom, Ret til direkte gennem Anmodning at forelægge Tvistigheden for den faste Domstol for mellemfolkelig Retspleje.